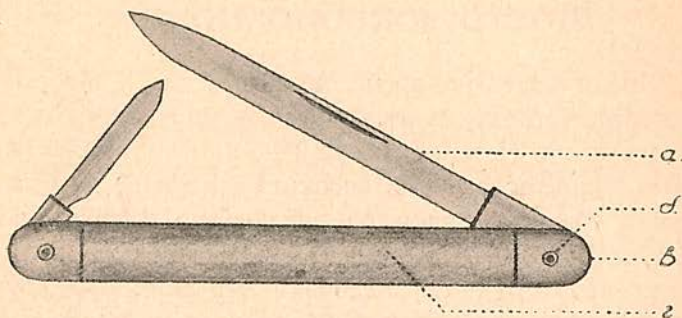

сингови гвоздейчета (б). На двата края на дръжката има малки главини отъ бѣла сплавъ, *алпака* (ново сребро (в). Черенитѣ пъкъ на дръжката сж направени отъ жълто-кафявъ *бакелитъ* (г).

Обр. 1.

Новомахленскитѣ индустриалци си доставятъ стоманата, която имъ е необходима, въ видъ на дълги ленти, отъ Германия или Швеция. Ти познавашъ, приятелю мой, желѣзото, тоя най-обикновенъ металъ на всѣкидневната употреба. Кждето и да се обърнешъ, ще видишъ желѣзо: по твоитѣ дрехи : копче, ножче, острилка по кжщитѣ : гвозден, тенекии, сждове. Нѣма да изброявамъ всичко. Земята, по която ходимъ, има желѣзо. На него се дължи жълто-кафявия цвѣтъ на прѣстѣта, червения цвѣтъ на печенитѣ тухли и керемиди.

Въ земята желѣзото е почти винаги въ съединено състояние, главно съ кислородъ. Рѣдко срѣщаме свободно желѣзо. И то почти винаги ни идва отъ небето: това сж метеори, откъснати части отъ други свѣтове.

Хората днесъ добиватъ желѣзо изключително отъ желѣзни съединения, които се срѣщатъ въ природата — отъ *желѣзни руди*. Такива има най-много въ Германия, Швеция, Испания, Мексико, Русия. И у насъ има желѣзни руди: въ Ямболско, Трънско, Самоковско, Неврокопско. Ако си ходилъ въ Бургасъ, сигурно си видѣлъ